

STRESZCZENIE ROZPRAWY DOKTORSKIEJ

Wstęp: Współczesna rzeczywistość nie sprzyja dziewczętom w odkrywaniu i rozwijaniu „geniuszu kobiety” zaproponowanego przez Świętego Jana Pawła II. Gros zagrożeń (na przykład aborcja, sztuczne zapłodnienie, przemoc, niewłaściwe modele kobiecości lansowane przez środki masowego przekazu, liberalny styl życia, brak trwałości małżeństwa i rodziny oraz inne) niszczy fenomen kobiecości. W związku z tym potrzebują one wsparcia ludzkich formatorów (między innymi rodziców, wychowawców, nauczycieli, czy osób duchownych) w kroczeniu drogą duchowego rozwoju kobiecości.

Celem pracy było zbadanie i poznanie, w jaki sposób kobiecość stanowi wyzwanie dla współczesnego wychowania. Próbą połączenia teoretycznych podstaw formacji dziewcząt, w tym poglądów dwóch Świętych Kościoła katolickiego jak również wyników badań w praktyce było nakreślenie wskazań pedagogicznych dotyczących wychowania do kobiecości.

Metoda: sondaż diagnostyczny, technika: ankieta, narzędzie: kwestionariusz ankiety. Badanie ankietowe przeprowadzono wśród nauczycieli (187 osób) i uczniów (527 osób) szkół ponadgimnazjalnych województwa podkarpackiego w okresie od września 2017 roku do czerwca 2018 roku.

Wnioski: 1. Znajomość przez badanych tematyki kobiety i kobiecości. 2. Potrzeba wychowania do kobiecości wśród adolescentów. 3. Wzorem kobiecości jest Matka Boska. 4. Dostrzeganie zagrożeń dla kobiety i kryzysu kobiecości we współczesnym świecie. 5. Główne źródła wiedzy o kobiecie i kobiecości to środki masowego przekazu i obserwacja życia rodzinnego oraz społecznego. 6. Ważnym aspektem wychowania do kobiecości jest wychowanie moralne. 7. Współpraca szkoły z rodziną warunkiem niezbędnym w wychowaniu do „geniuszu kobiety” w ujęciu zaproponowanym przez Świętego Jana Pawła II.